

YEMİNLİ ASIRDAYIZ

Nureddin Yıldız'ın 01.03.2015 tarihli (242.) Hayat Rehberi Dersi'dir.

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdü lillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vesselamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbîhi ecmaîn.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Kur'an'ımız bizi cennete götürmek, cennette ebedi kalmak için Allah'ın gönderdiği kılavuzumuzdur. Kur'ansız Müslüman olmamız, Kur'an'ı kendimize kılavuz edinmeden cennete girmemiz mümkün değildir. Bugün elhamdülillah Müslüman olan, Allah'a iman eden imanın şartlarında sorunu olmayan insanlarız. Bunun için Rabb'imize hamd ediyoruz. Kur'an ve Kur'an'ın emrettikleriyle nefeslerimizi bitirip Rabb'imizin huzuruna mü'min olarak gitmek istiyoruz.

Kardeşlerim,

Biz böyle istiyoruz, Allah böyle murat etti. Ancak bulunduğumuz dünyada Rabb'imizin cennete girme şartlarımızı belirlerken koyduğu kanunlardan biri de "şeytanın tuzaklarına kapılmamışlardan olmaktır." Evet, biz ve pek çok insan yeryüzünde Müslüman olarak yaşayıp ölmeyi ve cennete gitmeyi istiyordur. "Madem istedin, öyle olsun" diyen bir kanun yoktur. Allah Teâlâ, "istedin, istediğin şeyin gereklerini yerine getir" demiştir. Bu gereklerin hepsinin belki de özeti; şeytanın tuzaklarına takılmamaktır.

Kur'an'ımız kitabımızdır. Kur'an'ımıza göre yaşarsak Müslüman oluruz. O'na inanmak pratiğe dökülmediği zaman yeterli olmuyor kardeşlerim. Şeytanın karşımıza çıkardığı, özellikle bu sırada çok yaygınlaşan bir tuzağı var. Kur'an'ı Kerim'i iman olarak elimizden alacak işler yapmıyor.

Dikkat ederseniz okuyanı okumayanı, namaz kılanı kılmayanı, herkes Kur'an'ı kutsal kitap kabul ediyor. Belki dünyada Kur'an kadar diğer din sahiplerinin de "Allah'ın kitabıdır" diye kabul ettikleri başka bir kitap yoktur. Müslüman olmayanın gözünde de Kur'an kutsaldır.

Anlaşıyor ki şeytan: "Kur'an Allah'ın kitabı değildir" demekten vazgeçti. Şeytan buna inandıramayacağını anladı. Ama elimizdeki Kur'an'ı ne yapacağımız konusunda bizi gaflete düşürme planı devam ediyor. Bu plan belki de ilk Müslümanlık yıllarındaki "şu Kur'an'a inanmayın" propagandasından daha güçlü ve yaygın hâle gelmiştir.

Bugün Kur'an'ımızın bir sûresini sizlere hatırlatmak istiyorum. Ben bu sureyi hatırlatayım. Sonra da bu sureyi belki beş yaşından beri bildiğimiz hâlde, anlamını da yüzlerce defa dinlemiş olduğumuz hâlde, tefsirlerinden de okuduğumuz hâlde bu surenin hayat pratiğimizde ne kadar yeri olduğuna bakalım. Ondan sonra da "bu tespitim doğru mu, değil mi" onu değerlendirelim.

Kur'an, iman kitabımızdır. Bunda bir sıkıntı yok. Ama bu iman kitabının hayatımızda, hareketlerimizde, konuşmalarımızda, tavırlarımızda yeri olması gerekir. Bakara Sûresi iki yüz seksen altı ayettir. Bir Müslüman'ın Bakara Suresi'ndeki yüzlerce Şeriat'a ait hükmü anlayıp okuması, öğrenmesi, tatbik etmesi belki de ancak âlim olmasıyla mümkün olacak kadar zordur. Ama Kur'an'ı Kerim'in en kısa sûrelerinden biri olan Asr Sûresi'ni belki beş altı yaşında ezberledik. O zamandan beri de namazlarda okuyoruz.

Asr Sûresi'nde de Allah Teâlâ iman eden kullarının hayat tarzını belirleyen kurallar koymuştur. Bu sûrenin günlük hayatımızda ne kadar yeri var? Sorumuz budur. Bakara Sûresi çok uzun, içinde

yüzlerce hüküm var. Şüphesiz işinde gücünde çalışan bir Müslüman, beş sene, on sene Kur'an medresesinde kalmamış bir Müslüman, Bakara Sûresi ile baştan sona kadar bir ilim adamı gibi içli dışlı olmayabilir. Olmaz da hakikat budur. Ama Asr Sûresi Müslüman'ın genel çizgilerini çizen bir sûredir. Yer yer, bu sûreyi, hoca efendi olmayanlar bile vaaz konusu olarak işleyebilecekleri kadar bilirler. Buna rağmen bugün nefis muhasebesi yapıp yarın Rabb'imizin huzuruna çıktığımızda muhakkak sorulacak olan soruyu, "Asr Sûresi'ni duymamış mıydın" sorusunu bugün kendimize sormak zorundayız.

Kardeşlerim,

Asr Sûresi bugün evlerimizde var mı? Bu sûre bugün çocuk yetiştirirken, çocuklarımızı yetiştireceğimiz standartları mü'minlik, Müslümanlık ölçülerini belirlediği hâlde, bu sûre üzerinden çocuklarımızı kontrol ediyor muyuz? Vakıflar, dernekler kuruyoruz. Derneklerimizin, vakıflarımızın tüzükleri, senetleri bu sûreye uygun mu değil mi? Bu hepimizin sorusudur. Biz, bir medresede okumuş çocukları imtihan ederken "oku bakalım Kur'an'ın filanca yerinden" diyoruz. "Abdest almayı tarif et, guslün şartlarını say" diyoruz. Ki bunlar gerekli şeylerdir. Ama bunların kitaplarda bulanabileceğini, test sorularında bile çözümlü cevap verilebilecek olduğunu biliyoruz.

Çocuklarımızın karakteri abdestten ölçülemez. Abdest almayı bir Müslüman da bilir, bir ajan da bilebilir. Abdest karakter değildir, eylemdir. Mü'min ise karakteri ile farklıdır. Karakteri üzerinden mü'min kimlik belirler. Asr Sûresi, mü'minlerin dünya toplumları içerisindeki karakterlerini gösterir.

Ashabı Kiram, -Allah onlardan razı olsun- Asr Sûresi karakterli insandılar. Bu sebeple, bugün biz nefsimizin ne kadar mü'min karakterli olduğunu, ne kadar da Müslümanlık eylemlerini yaşayıp o eylemlere göre kendisini cennete aday gördüğünü Asr Sûresi'nden test edebiliriz. Çocuklarımızı yetiştirirken hafız, şu okul mezunu, şu vasıflı, şu diplomalı, şu bilgi sahibi olarak yetiştirdik diye teselli bulurken mü'min karakterli, Müslüman şuurlu, Allah'ın huzuruna Müslüman olarak çıkmak için çalışan bir nesil, bir evlat yetiştirip yetiştirmedikimizi test edebiliriz.

Çocuğumuzun hocasını "acaba iyi bir hoca efendi midir, iyi bir öğretmen midir" diye test ederken "filan okul mezunu, filan yüksek yeri bitirmiş gelmiş, filan vasıfta diplomaları var" diye avunabiliriz. "Çok seri öğretiyor, on ders anlatılacak şeye üç derste çocuklara hazmettiriyor" diye övünebiliriz veya kendimizi teselli edebiliriz. Ama hocası, talebesi Allah'ın iman nimeti ile şereflendikten sonra karakter olarak, şahsiyet olarak, mü'min karakteri ve mü'min şahsiyetin sahibi midir bunu test etmemiz gerek.

Kardeşlerim,

Haklı olarak sorabilirsiniz. Namaz kılan, oruç tutan, hacceden, Kur'an okuyan cennete giriyor mu? Giriyor. "Mü'min karakterli, Müslüman şuurlu ifadelerini sen nereden çıkardın" diye sorabilirsiniz. Bu ilave bir şart gibi görünüyor mu? Hayır, öyle değil. El-hak ben de diyorum ki "namaz kılan, oruç tutan, cennete girer Müslüman olur ama 'yüzüne baka baka nasıl yalan konuşuyor bu Müslüman' bu sorunun cevabını bulamazsın."

Yeğenini sana damat veya gelin adayı olarak kırk yalan söyleyerek nasıl kazıkladığını anlayamazsın, "tam sizin aradığınız bir gelin" derken bu adamın imanını neredeydi? "Buna kız verilir, damat budur işte, evlat olarak al" derken bu adam mü'min miydi? Hatalarını da adı soyadı gibi

biliyordu üstelik. Evlenilmesi değil bir apartmanda bile oturulması uygun olmayan biri olduğunu bildiği hâlde başından savmak için o yalanları sana nasıl söylediğini çöz bakalım şimdi.

Namaz kılmak, oruç tutmak, Kur'an okumak, Ramazan'da fitre vermek, bir yerde sel olunca oraya yardım göndermek bunlar Müslüman olmayanın da dışarıdan izlediğinde Müslümanlık işaretleri dediği şeylerdir. Ama Müslüman işçisine nasıl zulmeder? İşçisinin maaşını ödemediği hâlde filan yerdeki yapısını nasıl büyötmeye çalışır? Hiç mi Allah'tan korkmaz? Müslüman mahşer yerinde dirileceğini bildiği hâlde kul hakkından nasıl feragat eder? İşte karakter budur. Ashabı Kiram namazlarıyla, oruçlarıyla Müslüman'dılar. Hayat tarzlarıyla; evlenirken, boşanırken, iş kurarken, işçi çalıştırırken, patronken, işçiyken de karakterli Müslüman'dılar. Kırk kere kılıçla doğranmaya razı olurlardı da kimse onları kırk kelime yalan konuşturamazdı.

Müslümanlığın bir sembolik değerleri var, bir de karakter olarak içe sinmiş şekli vardır. Asr Sûresi, Müslüman karakteri standartlarını koyan sûredir. Çocuklarımızın beş yaşında ileride kılacakları namazlarda zammı sure okumak için bu sureyi ezberlemeleri gerekiyor. Ama anne sütünü, aşığı çocuğa gelecekteki sağlığı açısından verdiğimiz gibi filanca işlemini, sünnet ettirmeyi gelecekteki şahsiyeti için çocuğa verdiğimiz gibi doğurduğumuz, büyüttüğümüz çocuklarımızı, medreselerimize, vakıflarımıza, derneklerimizi eğitmek için aldığımız gençleri Asr Sûresi standartlarında yetiştirdiğimiz zaman İslami bir hayata doğru yürüdüğünü Allah'tan umutla bekleyebiliriz.

Sadece Kur'an'a ait bilgileri aritmetik rakamları sayar gibi saymış olmak, hepimizin gördüğü gibi, Müslüman nesil yetiştirmiyor. İslam'ı da bilen, internetten de istediğini yapan nesiller yetiştiriyor. Bilgi olarak İslam var ama karakter Müslüman karakteri olmayınca elli-altmış sene beraber kalacakları evlilik ve nikâh ahdi yaptıkları aile kurulurken yalan üstüne yalan konuşabiliyor. "Evlendikten sonra bu yalanlar ortaya çıkarsa ne olacak?" deyince "bakarız çaresine" diyor. Savsaklamaya alışmış. Yalan söylüyor, hile yapabiliyor, faizle irtibat kurabiliyor, siyaset uğruna mü'min kardeşini çiğneyebiliyor. O kazansaydı emrine girecekti, kendisi kazandığı için emrine sokmaya çalışıyor. "Allah en büyüktür" diye iman ettiği hâlde en büyük parayı, koltuğu görüyor.

Aslında, bunlar karakter sorunudur. Anne-baba Allah'tan sonra en büyük hak sahibi oldukları hâlde bir insanın üzerinde, bir arkadaş statüsüne kadar düşürülebiliyorsa, ondan sonra da Ramazan'da iftar verdiği için insanlar kendisini bulunmaz bir Müslüman zannediyorlarsa karakter sorunumuz içten içe kemirerek büyüyor demektir. Özellikle, bütün İslami görüntülerine rağmen, "Müslüman mı, değil mi" diye sorgulanacak olsa dışarıdan üç günlük bir izlemeden sonra "olmaz bundan iyi Müslüman zaten, ne Müslümanı ya melek sanki" denecek vasıfları olduğu hâlde kendisinden başkalarının cehenneme girmesi için bin bir tuzak kuran, kimse Müslüman kalmamış gibi herkese bir kâfir kulpu takıp gitmekten hoşlanan insan, Müslümanlık hakkında çok şey bilen ama karakteri Ashabı Kiramın karakteri olmayan insandır.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem "iki Müslüman silahlarıyla karşı karşıya geldikleri zaman öldüren de ölen de cehennemdedir" dediğini bildiği hâlde "Allahuekber" diyerek Müslüman öldürmeyi tekbir konusu hâline getiren insan, Müslüman olabilir ama karakteri Müslüman karakteri değildir. Üsame, "lailahe illallahı" sadece canını kurtarmak için, hile olarak münafıkça söylediğini bildiği bir Müslüman'ı öldürdüğü zaman Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem ona "kalbini yardım da mı baktın" demişti. Resûlullah'ın "sanane onun diliyle sahtekârca söylediğinden, kalbini yardım da mı baktın, ne yapacaksın kıyamet günü" diye onu ikaz ettiğini bildiği hâlde -bilgisi var, bu hadisin

ayrıntılarını bile biliyor. Çok şey biliyor- Müslüman'a silah doğrultuyor, sorduğunda da zaten dünyada ondan daha iyi Müslüman yok. İşte Müslümanlığın görüntüsü var, karakteri yok ortada.

Kardeşlerim,

Bugün bizim ne kadar Müslümanca aile kurduğumuzun, arkadaşlarımızın, kardeşliklerimizin, derneklerimizin ve vakıflarımızın ne kadar Müslümanca olduğunu, "Allah'ın rızasına uygun mu, değil mi" diye test etmek istiyorsak eğer, Asr Sûresi'nin içindeki maddelere dönmek zorundayız. Asırlarca Asr Sûresi İslam'ın temel Müslüman karakterlerini koydu.

Bu sebeple bugün biz, iyi bir Müslüman olarak yaşamak ve Müslüman nesil yetiştirmek, İslam'a hizmet eden kurumlarımız, kuruluşlarımız, teşkilatlarımız olsun istiyorsak, elbette uzun uzun fıkıh bilgilerimiz, ilmiyal bilgilerimiz olacak, tefsirler okuyacağız, binlerce hadis okuyacağız. Ama "ne kadar Allah bizden razıdır, ne kadar da kendi kafamıza göre iş yapıyoruz" bu Asr Sûresi'nin testidir.

Kardeşlerim,

Bunun için Beyhakî'nin Şuabu'l İman'ında rivayet ettiği bir hadisi sizinle paylaşmak istiyorum. Diyor ki; "Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in ashabından iki kişi bir araya geldikleri zaman ne konuşacaklarsa konuşurlar, ayrılırken de biri diğerine 'Asr Sûresi'ni okuyayım sana' der, okur. Asr Sûresi bittikten sonra 'selamünaleyküm' deyip ayrılırlardı" diyor.

Dikkat ediniz. Bu çok önemli olan, ihmal edilmemesi gereken öğle namazının sünneti gibi bir sünnet değil. Ama sahabi kafası. Konuştuk, ettik, temel test ölçümüzü, Asr Sûresi'ne göre olup olmadığımızı şöyle bir ikaz edelim. Bizde ise "Allah'a emanet ol" deyip gitmek vardı eskiden, "kendine iyi bak" demeye başladık. Asr Sûresi'ne göre test etmek, test olmak yok. Allah'a emanete razıydık ki razıyız. O da geçti, kendine iyi bak gitsin.

Hasbunallahu ve ni'mel vekil!

Bizim kavramlarımız eriyor, gözümüzde büyümüyor olduktan sonra Kudüs Yahudi'nin elinde olsa ne olacak, Hıristiyanların elinde olsa ne olacak? Asr Sûresi karakterini kaybetmiş Müslümanların elinde olsa ne olacak? Mescidi Aksa'ya takılıp kalmaktansa kalplerimize bakalım, test edelim, kontrol edelim. Biz Rabb'imizin razı olacağı mü'minler olduktan sonra Allah'ın izniyle gerisine Allah zaten yardım edecek.

Kardeşlerim,

İki sahabenin birbirleriyle konuşup muhabbet ettikten sonra "hadi ayrılalım, sen işine git ben filan yere gidiyorum" derken "وَالْعَصْرِ!" diye birbirlerini ikaz ettiği bir ortamdan şu geldiğimiz hâle bakın. On-on beş yaşında çocuk, yetmiş yaşında dedesi yaşında adama "kendine iyi bak" deyip eyvallah demiş oluyor. Zaten herkes kendine bakıyor, kimsenin başkasına baktığı yok. Biz birbirimize "kendine iyi bak" derken Asr Sûresi وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ diye bitiyor. Birbirine Hakk'ı tavsiye eden "Hakk'tan ayrılmayın, Allah'tan yana olursanız" demeyi Müslümanlık karakteri hâline getiren, bu şuurla yaşamayı planlayan Asr Sûresi'ne bak! "Kendine iyi bakmış." Biri nereye bakıyor diğeri nereye bakıyor.

Kardeşlerim,

Nesiller arasındaki farkları izleyebiliyor muyuz? Nesiller arasındaki fark da bize ait kavramların ve duyguların nasıl eridiğine dair işaret de budur. Evet, şehirlerin merkezlerine büyük büyük camiler yapılıyor. Hele kalabalık cenazelerde de çok faydalı oluyor. Küçük camilerden cenaze kaldırmak zor oluyor. Büyük büyük camiler, koca koca laflar ayrılırken de “kendine iyi bak sen.” Yeter ki sen kendine iyi bak. Betonlar mı cennete girecek. Biz cennetlik olarak camilerin betonlarını mı cennete götüreceğiz?

Kardeşlerim,

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ

Rabb'imiz bu sûreyi indirdi. Ümmeti Muhammed'e kılavuz olarak koydu. Bizden önceki kuşakların, bu Ümmet'in önder insanların bunu anladıklarını Ashabı Kiramdan anlıyoruz. Şafii Mezhebinin İmamı Muhammed bin İdris Şafii rahmetullahi aleyh bir sözünde diyor ki: “Sadece şu Asr Sûresi inseydi, Kur'an'ın diğer ayetleri olmasaydı iyi bir Müslüman olmak için bu yeterdi.” Demek ki İmam Şafii'ye göre karakter açısından senelerce tefsir dersine gerek yokmuş.

Elbette Kur'an'da fıkıh ahkâmı da diğer meseleler de var. Demek ki mü'min şuuru, Müslüman şuuru karakterli, vasıflı, Allah'ı hiçbir şeyden daha az olacak şekilde sevmeyen aksine “Allah ve bütün kâinat” diye ayırım yapan şuurlu Müslüman için Asr Sûresi yeterliymiş. Hâlbuki korkarım ve Allah'tan hayâ ederim ki bizde bu sureler çocuklara ezberletme sûreleri gibi görülüyor. Çocuk suresi. “Hafız efendi bir Kur'an oku dinleyelim” dense o da burayı okusa “koca hafız burayı mı okudu? Başka sure kalmadı mı? Bakara'dan okusana, ne biçim hafız bu, herhalde zayıf hafız ki Asr Sûresi okuyor” deniliyor. Muhammed bin İdris es-Şafii rahmetullahi aleyh de “Asr Sûresi yeterdi” diyor. Bakışlardaki farka bak!

Kardeşlerim,

Asr Sûresi'ni yeniden yenilenmek için, şuurlanmak için bir başlangıç noktası olarak kullanabiliriz. Ola ki Rabb'im rahmetiyle muamele buyurur da ufkumuz açılır. Ailelerimizde, derneklerimizde, vakıflarımızda, Müslümanlar olarak topluca bulunduğumuz yerlerde inşallah yeni bir hamle, yeni bir şuur, içten yapıyı kuvvetlendirme seviyesine yükselmiş oluruz. وَالْعَصْرِ'in hepinizin bildiğini tahmin ettiğim manası var. “Asra yemin olsun” demektir. Kim “asra yemin olsun” diyor?

Allah niye yemin eder? Yeminsiz olan ayetlerini anladık, iman ettik. Yeminsizler ayrı mı, bu yeminin bir farkı mı var? Hayır, yemin etsin veya etmesin Allah'ın buyurduğu haktır. Ama “asra yemin olsun” diye başladıysa bir ayet, mü'min olarak “Rabb'im buyurdu diye dinliyorsun ama bir daha bir hamle yap. Gözünü bir daha aç, bu daha önemli! Bundan önce Tekâsür Sûresi vardı.

O sûreyi dinledin. Bu sureye geçerken وَالْعَصْرِ “asra yemin olsun.” “Ey Rabb'im sen أَلْهَأَكُمُ النَّكَائِرُ dediğinde yemin etmemiştin, ben yine de iman etmiştim.” deriz. Ona da iman et ama bu yirmi dört saat senin önünde dursun. Bu acil. Bunun üzerinde kırmızı çizgi var. “Asra yemin olsun!”

Kardeşlerim,

Asır ne demek? Biz şimdi bir asırdayız. Yüz sene önce de bir asırdaydılar. İnsanın dünyada yaşadığı bütün zamanlar bir asrın içindeki zamandır. Yani وَالْعَصْرِ demek “yaşadığınız zaman yemin ettiğim bir kıymettir haberiniz olsun” demektir. وَالْعَصْرِ “Zamana yemin olsun.”

Bugün ben, Rabb'imın yemin ederek bana ihsan ettiği bir asırda yaşıyorum. Ebubekir radiyallahu anh da وَالْعَصْرِ 'a iman ettiği için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemın mübarek cenazesini orada bırakıp “Ümmet'in lideri kim olacak, bu Ümmet'in geleceği ne olacak” diye toplantıya gitmişti. “Asra yemin olsun.” Buyur ya Rabb'i. Kalplerimiz, kulaklarımız açıktır, buyur ya Rabb'i.

Şimdi Allah niye yemin ettiğini açıklayacak; إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ “İnsanlar zarar ediyorlar.” Allah Azze ve Celle bu sureyi;

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

diye başlatsaydı yine bir eksiklik yoktu. Genel ayetlerden bir ayet olurdu. Ama Allah asra yemin ettikten sonra إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ “İnsanlar zarardadırlar” buyurdu. Demek ki insanın temel yapısı zararlı. Ancak istisna ettiği “bunlar hariç” dediği kulları zarar etmeyecekler.

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ

Bu ayetleri buraya kadar anladığımız zaman: “Asra yemin olsun. Ben Rabb'iniz olarak yemin ederek söylüyorum, şunlar hariç hepiniz zarardasınız.” Kimmiş onlar? وَالَّذِينَ آمَنُوا iman edenler, وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ imanın gereği olarak sâlih amel yapanlar” ve üç; وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ “Hakk'ı yani Allah'ın doğru gördüklerini birbirlerine öğütleyenler, tavsiye edenler, وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ birbirlerine sabır aşısı yapanlar hariç insanlık zarardadır.”

Kardeşlerim,

İmanın altı şartını biliyoruz. “Kendine iyi bak” sözünden dolayı bunları konuşuyoruz. Kendine iyi mi bakacaksın, aynaya mı bakacaksın o sonra anlaşılacak. وَالَّذِينَ آمَنُوا iman edenler, وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ sâlih amel yapanlar. Sâlih amel; namaz, oruç, Ramazan'da iftar vermek, Ramazan fitresi vermek, sel, deprem, afet olursa yardım etmek.

Elhamdülillah, Müslümanlığın imansız olmayacağını biliyoruz. Elhamdülillah, iman ediyoruz. Sâlih ameller de var. Cami üstüne cami yapılıyor, neredeyse caminin içine cami yapılacak. Elhamdülillah. Camilerin yavruları bile var. Koca Şehzadebaşı Camii dört bin kişilik yanında kırk kişilik yavrusu da var. Yirmi metrelik bahçesinin içinde cami var. Hamdolsun, camilerin içinde camiler var.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ne demek? وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ nerede? Yanlış karşı örgütlenmiş Müslüman yokken zarar ziyan dosyası kapatılamaz. وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ “Hak konusunda yardımlaşınlar” demektir. Eğer Müslümanlar filan uyuşturucuya müptela olmuş çocuklarını götürüp nasihat ettirecekleri bir tekke,

bir imam efendinin oturma odası, Allah dostu bir insanın nasihat etmek için kullandığı ofisi gibi bir yer bulup birbirlerinin çocuklarına nasihat edemiyorlarsa, Hakk'ı ayakta tutmak için örgütlenmiş Müslümanlar değilse -namaz ve oruç sâlih amellerden; meleklere inanmak, kadere inanmak imanın şartlarından ama- Asr Sûresi'nde Müslümanlara karakter tablosu çizerken Allah dört şey sayıyor.

Bu dört şeyi gerçekleştirmeyenler için **لَفِي خُسْرٍ** "zarardadırlar" diyor. Koca koca camiler var, sokak başı bir İmam Hatip Lisesi açılmış ama İmam Hatip Lisesi'ne giden çocuk sigara içiyor. "Sigara içme" diye nasihat etmek için götürülecek bir hoca efendi, hacı efendi, yaşlı dede bulamıyorsun; psikoloğa mı götürüyorsun? Para vererek psikoloğa mı götürüyorsun? **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** 'ı yok bu sûrenin demektir o zaman. Pratikte yok. Rabb'imiz bu sûrede "bir doğru puanı bulun yeter" deseydi **أَمْنُوا** 'da iman şartlarımız vardı, **عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** 'da yüzde elli onları topluyordu, gerisi kolaydı. Allah dört şartın dördüne de toplam zarardan kurtuluş şartı getiriyor. **لَفِي خُسْرٍ** "gerisi hep zararda..."

Kardeşlerim,

Onun için oturup da mevlit okuma törenlerinde, cenazelerde salya sümük ağlamakla, ölülere Kur'an okutmakla ve Ramazan'da fitre vermekle, Kurban Bayramı'nda poşet poşet pirzolaları değil de yağlı etleri vermekle Müslümanlığımızı karakter hâline getirdiğimizi ispat edemeyiz. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** nerede? Allah, otuz yıllık yuva yıkılırken erkeği dinleyen, kadını dinleyen **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** yapsın istiyor.

Bir genç, bir senelik yuvasını yıkmaya cüret ederken eğer "şu mahalledeki mü'min kardeşlerimin bana yapacakları baskıdan dolayı hicret etmek zorunda kalırım. Müslümanların olmadıkları yere gitmek zorunda kalırım" diye Müslümanların **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** ve **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** karakterinden çekinip "kahrını çekeyim bu hayatın. Yeter ki Müslümanların tamamı benim başıma bela olmasın" demiyor da "bu kadın benden tazminat ister. Maaşımın üçte birine el koyar. İyisi mi kahrını çekelim" diyorsa Allah'ın yemini pratikte önümüzde yok demektir kardeşlerim.

Bu kadar basit. "Bunu boşayacağım, avukata dilekçe vereceğim, camiye gideceğim. İmam 'Allah'tan korkmadın mı' demeye başlayacak, arkadaşına 'selamünaleyküm' diyeceğim 'sen ne yaptın, nasıl Allah'tan korkmazsın' diyecek, işe gideceğim iş arkadaşlarım 'Allah'tan hayâ et, herkes çile çekti sen niye çekmiyorsun. Bu kadar kelepür mu bu hayat" diyeceğini bildiği için Müslüman'ın dilekçe vermeye korkması **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** ve **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** boyutudur.

Hayır, etrafındaki binlerce Müslüman'ın ona bir şey demeyeceğini bilakis "iyi ettin kurtuldun" diyeceğini bildiğinden herhangi bir şekilde de maaşını da önceden kestirip "nasıl olsa nafaka da alamaz" deyip dilekçeyi imzalıyorsa o zaman biz koca koca camileri meleklerin gözlerine sokamayız.

İşte bunun için her sokakta bir İmam Hatip Lisesi açılır. Caminin içinde caminin yavruları olur. Herkeste Müslümanlığın edebiyatı bol ama bunun için hüsranda bir toplum olarak yaşamaya devam ederiz. Çünkü Müslümanlık olarak "ne yapıyorsun sen, Allah'tan korksana" deme hakkını kimse kimsede görmediği gibi tam aksine "ne karışıyorsun kardeşim, adamın özel hayatı" deniliyor. Ne özel hayatı? Onun üzerine inen bereketsizlik bizim mahallemizi batırdı. Bunun yaptığı haramlardan dolayı

lanet yağıyor. Onun özeli toplumda tüzele dönüştü. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** 'ın yeniden amentünün şartlarından olduğu unutmayalım. Çünkü amentümüz bize Kur'an'a iman mecburiyeti getirdi.

Kur'an'ın yüz on dört suresinden biri de Asr Sûresi'dir. Asr Sûresi; "bu dört şey gerçekleşince zarardan kurtulursunuz" diyor. Onun için camilerimizde hoca efendiler, uyuşturucuya bulaşmama, boşanmama hutbeleri okuyacakları yerde bunun için çalışmalılar. Adam kafasına kadar dolmuş, kadın kafasına kadar dolmuş, delirmiş. "Boşanma" demekle olur mu? "Sen kendi eşinle idare et" deyip o bildiğine devam edecek. Onun yerine başta anneleri babaları, dayıları, akrabaları, mü'min kardeşleri, aynı vakıfta, aynı dernekte oturduğu, aynı iş yerinde çalıştığı mü'min kardeşleri "sen bu aile şartlarını düzeltinceye kadar, sen bu uyuşturucuyu bırakıncaya kadar biz seni bırakmayacağız" sözüne onu inandırmak zorundalar.

Kardeşlerim,

Ayetteki "iman edenler ve sâlih amel işleyenler" kısmı Allah'ın sözü de "birbirlerine Hakk'ı ve sabrı tavsiye edenler" herhangi bir sahabenin yorumu mu? Herhangi bir müçtehidin içtihadı mı? Bu da Allah'ın sözüdür.

Allah Ashabı Kiramdan razı olsun. Herkesin ödünün patladığı Ömer'in insanlara konuşma yaptığı bir yerde ayağa kalkıp "Ömer, senin bu koca cübbeyi alacak kadar maaşın yok. Bu cübbeyi nereden aldın" diyen Selman'a Allah gökler, yerler dolusu rahmet etsin. Ne yürek!

Ümmet'in fakirleri sefalet içindeyken Ömer yeni cübbe giymiş. Sonra da "Asım, oğlum!" demiş. "Buyur babacığım" deyince "senin harçlıklarınla, benim maaşımı biriktirip bu cübbeyi yaptım şahitsin dimi oğlum" demiş. Selman'ın sorusuna bak, çocuğunun harçlığı ile Pers İmparatorluğu'nu yıkmış mü'minlerin emirinin cübbe almasına bak!

Ebubekir, Ömer "ey Müslümanlar, yanlış yaparsam yanlışımı ikaz edin tamam mı" dediklerinde ayağa kalkıp "senin bunu demene gerek yok, şu kılıcı görüyor musun, bu seni düzeltir merak etme." **بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا** standardı bu!

Milletvekilinin arkasından yetmiş yedi çeşit küfrü, kalayı bas, önüne geldiğinde "hoş geldiniz efendim, nasıl gidiyor Ankara'da işler" diyen ruha bak, o karaktere bak, bu karaktere bak! "Şu kılıç seni düzeltir, sen merak etme" diyenler Asr Sûresi'nin çocuklarıydılar radiyallahu anhum cemian. Arkasından konuştuğu sözlerin yüzde birini önünde söyleyeme, söyleyen bile o seni susturmayı bilince "abi, senin yeğene iş bulacaktık zaten. Tabi canım biz yanlış anlamıştık" de kapansın gitsin.

Asr Sûresi, karakterin adıdır. O karakter, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem in naaşını orada bıraktırp "önce Ümmet'im'in derdi" diye düşünceye sevk etmiştir.

İmanın şartları altıdır, İslam'ın şartları bellidir, namazın farzları belli kardeşlerim. Mü'min karakterin şartı da Asr Sûresi'ndedir. İmanın olacak, sâlih amel yapacaksın, Hakk'ı tavsiye için örgütlenmiş aktif Müslüman olacaksın, sabrı tavsiye edeceksin. Filanca mü'mini filanca hastalıktan tedavi görüyor diye ziyarete gittiğinde "ne dedi doktor" diye sorduğunda "çok riskli bir tedavi" dedi cevabını alınca "zaten bundan kalkan yok, çok tehlikeli bir hastalık" diyen uyduruk doktor beye bak, hastayı ziyarete gitmiş ama ona ölümü tavsiye ediyor.

Bir de “Eyyüb aleyhisselamı Allah bize neden örnek veriyor? Öldürmedikçe Allah kimse ölmez, korkma kardeşim sen, tedavine bak” diyen, **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** düzeyindeki Müslüman’a bak! Çocuğu yaramazlık yaptığı için onunla beraber sigara tütüren kafaya bak, “bu çocuk senin imtihanın, ben de yardım edeceğim, beraber bu imtihanı kazanacağız. Hem çocuk büyüüttüğün için Allah’ı memnun edeceksin hem bu imtihanı kazandığın için kazanacaksın, haydi git çocuğunla ilgilen” diyen mü’min kardeşe bak!

Lütfedip mahallesindeki derneğe üye olan Müslüman başka, “mü’minler burada bir iş yapmak istiyorlar, Rabb’im beni bir araya gelmiş mü’minlerle beraber bulunmadığım bir gün görmesin” diye kurulduğunda hemen gidip üye olup “bana bir görev verin” diyen mü’mine bak! Biri Asr Sûresi’nin eğitiminden geçmiş bir mü’min, diğeri de kelepür cennet arayan mü’min!

Kardeşlerim,

Buradan net bir şey ortaya çıkıyor. Mü’min iyidir, iyilik için uğraşan insandır. İyi olmak yetmez. Çocuklarımızı istemeye gelenler, kızlarımıza talip olanlar, damat adayı getirenler “süt gibi çocuk” demesinler. Süt bebeği ne yapayım ben? Adam gibi çocuk getirin bana. Firavun’un karşısında dikilecek ruhu var mı bunun?

Müslüman’ın kızı zaten namuslu olur, ilave bir şart değil ki bu. Bebeğinin bezleriyle ömrü mü geçecek, Ümmetim’in çocukları onun yüreğinde yara gibi mi olacak?” Bana bunu söyle sen! Bebeğinin idrarlı bezlerini ütöleyip onları âdeta tapınır gibi yalayıp duran anayı ben ne edeyim? Yedi milyarı doğurmuş gibi sahiplenecek birisi gerek. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** Mü’min kadının da karakteri çünkü.

Aylardır dışarıda olan kocasının çocuğu ölünce adam üzülmese diye çocuğu iki gün önce gömmesine rağmen, yerine bir yorgan koyarak uyuyor numarası yapan, kocasını yatağa alıp rahatlattıktan sonra “bizim çocuğu Rabb’imiz aldı” diyen kadına bak. Şu kadına bak! Kocasına kurduğu tuzağa bak, bunu sen doğurmadın mı? Ama **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ**! Sabırda örgütlü kadın! Sabır örgütü üyesi!

وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ

Bir de kazara çocuğun ileride ishal olma ihtimali var diyelim. Çünkü yedi-sekiz şehir ötede bir ishal salgını olduğunu telefonda duyduysa, “filan şehirde ishal salgını var, beş-altı ay sonra buraya da ishal gelebilir, sen bu çocukla ilgilenmiyorsun, tek doğurdum” diye kıyamet koparan kadına bak! Ona bak, ona bak! Asr Sûresi’nin kadını, bir de kavga etmek için yaratılmış kadın. Anti sabır mübarek, özelliği anti sabır.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ

İmanın içini dolduruyor. Yoksa müşrikler de “Allah vardır” diyorlardı. Zaten “Allah yoktur” diyen müşrik olmaz. Müşrik “Allah yoktur” diyen demek değildir. “Allah vardır” diyor ama ameli sâlih yapmıyor, putların etrafında örgütlenmişler. Acelecilik örgütü kurmuşlar, sabır örgütleri yok. Mü’min iyidir, iyiliğin aktif çalışanıdır.

Yaşlı mü’min kardeşlerimiz elbette bir yaştan sonra emekli olacaklar. Ama emeklilikleri şöyle olmalıdır; “şimdi elhamdülillah, rızkımın geleceği kadar maaşım da var. Şimdi ben tek tek akrabayı dolaşayım, onlara Allah’tan korkmalarını tavsiye edeyim. Eşlerine sabretmelerini tavsiye edeyim,

yeğenleri bir dolaşayım. Allah'tan korkun, faize bulaşmayın, bu dünya geçer merak etmeyin. Biz yetmiş sene yaşadık gördünüz ne oldu, biz bulaştık siz bulaşmayın” diyen mü’min **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** konusunda hâlâ aktif mü’mindir.

Ona bunu teklif ettiğinde de “devletin düzeltmediği işlere ben ne karışacağım? Devlet sabredemiyor, uyuşturucuyu devlet önleyemiyor. Emniyet müdürünün çocuğu bile kullanıyormuş, ben ne yapayım?” diyen **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ**’ı mezarda görürsün!

“Hasbunallahu ve ni’mel vekil!”

Ölünce mübarek, bulunmaz bir evliya olarak görülür ama hüsranda öleceksin. Niye? **إِنَّ الْإِنْسَانَ** Ölünce mübarek, bulunmaz bir evliya olarak görülür ama hüsranda öleceksin. Niye? **إِنَّ الْإِنْسَانَ** İmanın var, namazı aksatmıyorsun, Ramazan’da fitre o biçim, Kurban’da bir koç kesmesen olur mu? Dedelerinden beri hiç kesmedikleri olmamış, tabi koç keseceksin. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** senin yeğenlerinden birisi iki lakırdıdan dolayı küsüp boşandı bir sene sonra neredeydin sen **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** nerede?

Üstelik de sen sevilen bir dedesin, sevilen bir amcasın. “Ben söyledim telefonda yine boşandılar” diyemezsin. Bu iş telefon ile oluyor mu? Şeytan onun yanından kırk gün, kırk gece gitmemişti. Sen de gitseydin “bu dilekçeyi geri almadıkça ben evinizden ayrılmıyorum” diyerek evde bekleyip dedelik yapsaydın. O aileyi kurtarsaydın da ondan sonra o aileden doğacak çocuklar secde ettikçe, Allah sana mezarında secde yazsaydı!

وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ bedel istiyor şüphesiz. **وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ** bedel istiyor, bedava yok. Namazı hocalara devret, çocukları öğretmenlere devret, fakir fukarayı da tanıdığın bir hayır kurumuna devret, Ramazan’da da fitreyi ona ver, rahmet getirmeyi de kargo işini de meleklere devret, cennette seni bekliyorlar zaten. Bu ne kadar kolay Müslümanlıktır?

Kardeşlerim,

Dinimiz insanoğlunu cennete sokmak için gelmiş olan İslam dinidir elhamdülillah. Ama İslam; “barkot numarası alan herkes gelsin” diye barkot makinası olarak kullanılacak bir din değildir. Karakter ve şekil vererek insanları cennete sokan bir dindir. Allah: “Bu karakteri, bu şekli almayanlar hüsrandadırlar” buyuruyor. **وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ** insanlar hüsrandadırlar, **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** kaybolur, iş psikologlara kalırsa, bizim vay hâlimize.

Kardeşlerim,

Bir eş, eşyle geçinemiyor. Niye geçinemediklerini kendileri de anlamıyorlar. “Bir terslik var” diyorlar. Bu civata mıdır ki “on numarası, beş numaraya olmuyor” diyeceksin sen, ne demek geçinemiyorsun? -İnsanoğludur olabilir- Ne yapalım? Bir psikoloğa, aile danışmanına gidelim. Parayı verip gidiyorlar. “Biz geçinemiyoruz, niye geçinemediğimizi söylesene bize” dediklerinde o da “bir tanışalım bu seans” desin. “Bir dahaki seansa gelin, zannıma göre siz şundan dolayı geçinemiyorsunuz, üçüncü ve dördüncü seansta toparlarız bu işi.” Aylık oraya gidiyorlar. Üst katta baba ve anne beş-altı çocuk, yedi-sekiz torun sahibi olarak oturuyorlar. Yazıklar olsun! Görmüyor

musun? Hamile olduğu için bu kadın fiziki olarak zorlanmaya başlanmış, huysuzlanmış, adam da “iyiydi bozuldu, nazar ettiler, büyü yaptılar, muska yaptılar” diyor.

Ne büyüü ne muskası, sen de iki canlı olsan sen de böyle huysuz olursun, tecrübe yok. Ne biçim annesin sen? “Büyü yapmışlar bağlamışlar, kilitlemişler, sandığa koymuşlar ne demek? Yalan bunlar! Git desene “yavrum, hamile olan kadında bu sıkıntılar olur, sen iki-üç ay her şeyi görme, kapat bir kulağını, işine git sen, akşam çiçek getir bir şeyler getir.” Nasıl babasınız siz? Aile danışmalığına, psikoloğa ihtiyaç bırakıyorsunuz. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا بِالصَّبْرِ**

Alt kata kadar sirayet etmeyen mü'minliğin var senin. Vay hâline senin! Mü'minliğin alt kata sirayet etmiyor. Filancanın çocuğu namaz kılmıyormuş, insanoğludur, olur. Bu afetler Müslüman toplumda da olur. Filancanın çocuğu alkol kullanıyormuş. Adam, annesi ve babası söyledikçe daha fazla müptela oldu. Mü'minler olarak siz neredesiniz? Senin iman duygun harekete geçsin diye illa İsrail'in bir mahalleyi bombalaması mı gerekiyor? Şeytanın bombası bomba değil mi?

Kardeşlerim,

Rabb'imizin indirdiği Kur'an, yüz on dört sûredir. Bu yüz on dört sûrenin bir tanesi Asr Sûresi'dir. Rabb'imiz bu sûrede ciddiyeye alalım, ikaz edildiğimizi bilelim diye zamana yemin etmiştir. Ve her mü'min dün, bugün, yarın yemin edilmiş bir zamanda yaşıyor. Kıyamet günü **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ وَتَوَاصُوا** 'ı ihmal edenler, Allah'ın huzuruna dikildiklerinde sıradan bir cürmün şahitleri olarak değil, Allah'ın yemin ederek ikaz ettiği bir suçu işlemişler olarak dirileceklerdir. Kenara çekilip, gitmek yok.

İnsanlık uçurumun kenarına geldi, aileler dağılıyor, gençlik gidiyor, “ticaret haramsız kazanılmaz” diye bir inanç yayıldı, siyaset “çirkeflik” demek oldu, insanlar birbirlerinin kuyusunu kazıyorlar, annelik-babalık mefhumu gitti, yardımlaşma gidiyor. Her şey kötüyeye doğru gidiyor, mü'min de camiye gidiyor, yetmez! **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ**

Cami Asr Sûresinin ikinci şartı. **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ**! Yardımlaşacaksın, örgütler, vakıflar, dernekler kuracaksın. Bir tabela olması da şart değil, biz zaten örgütlüyüz. Camiler örgütümüz bizim elhamdülillah. Camide kiminle görüştüysen aynı örgüte üyeyiz demektir.

Beraber yardımlaşacağız. Haramlara düşmeye çalışan, haramlara cazip bir şekilde aldanan gençler **وَتَوَاصُوا بِالْحَقِّ** politikası ile kurtulacaklar, yaşlılar “sabret yavrum helale az kaldı” diyecek. Yaşlılar, gençler hepimiz görevliyiz. Hepimiz dinimizin görevlisiniz, eğitimi öğretmenlere, namazı hocalara, vatani da siyasetçilere devredip gittiğinde seni de melekler başkasına devreder giderler.

Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.